

РЕШЕНИЕ

№ 6785

гр. София, 08.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **7759** по описа за **2023** година докладвано от съдия Вената Кабурова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на П. И. Ш. против Решение № 1805 от 20.04.2023 г., постановено по АНД № 3200/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав, с което е потвърден Електронен фиш (ЕФ) Серия К № 6362018 за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП на касатора е наложена глоба в размер на 100 лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Касационният жалбоподател навежда твърдения за неправилност на обжалваното решение поради противоречие с материалния закон, поради което моли същото да бъде отменено. Жалбоподателят твърди, че липсва надлежно установяване, че нарушението е било извършено в обхвата на действие на пътен знак В26. Излагат се доводи за липса на законоустановени реквизити на издадения ЕФ, че не е приспаднал толеранса от 3 % в измерената скорост на движение, както и липсвало посочване, дали извършеното нарушение е установено чрез статично или мобилно техническо средство. Визира необсъждане на спазването на давностните срокове, както и тези по чл. 60, ал. 2 от ЗАНН. Посочва, че въззивният съд е достигнал до неправилни правни

изводи за съставомерност на извършеното нарушение, с оглед липсата на доказателства, които по безспорен начин да доказват извършването на вменените му нарушения.

Ответникът по касация – Столична дирекция на вътрешните работи, в приложени по делото писмени бележки подробно излага доводи, защо счита подадената жалба за неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП излага становище за неоснователност на касационната жалба, като счита решението на СРС за правилно.

Административен съд София - град, X.-ми касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваното решение е валидно и допустимо като постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, по подадена в срок жалба и от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 15.09.2022 г. в 19:58 ч. в [населено място], по [улица]до № 60, с посока на движение от [улица]към [улица]бил заснет лек автомобил марка „Тойота Я.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на П. Ш., управляван с установена скорост от 78 км/ч., превишавайки максимално допустимата скорост за движение в населено място от 50 км/ч. с 28 км/ч., което било установено с радар за измерване на скоростта и пътния трафик АТСС С. М21196.

Въз основа на тези данни и проверка за собственост на заснетия автомобил, впоследствие бил издаден от СДВР електронен фиш серия К № 6362018 от 15.09.2022 г. за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство, с който за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл.189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, на П. И. Ш., в качеството му на собственик на заснетото МПС, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева. За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че при издаването на електронния фиш не са допуснати съществени нарушения. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение.

Решението е правилно, като настоящият касационен състав намира за необходимо да посочи, че противно на възраженията на касатора, същото е мотивирано в достатъчна степен, като са обсъдени оплакванията, направени с жалбата.

При нарушения, установени и заснети с автоматизирано техническо средство или система, за които не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП предвижда издаване на ЕФ в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение, като именно в тази разпоредба са регламентирани и задължителните реквизити на ЕФ. Правилен е изводът на въззивния съд, че обжалваният ЕФ е издаден при наличие на условията, визираны в чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и съдържа изискуемите в същата разпоредба

реквизити. Касае се за специална разпоредба, поради което не намират приложение общите правила на чл. 57, ал. 1 ЗАНН. Видно от съдържанието на процесния ЕФ серия К № 6362018 на СДВР същият е издаден за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, който урежда конкретни стойности на ограничение на скоростта в населено място, извън населено място, при движение по автомагистрала и скоростен път. В ЕФ е отбелязано и конкретното законоустановено ограничение на скоростта – 50 км/ч, което съответства на това за населено място, съответстващо и на описаното местоизвършване на нарушението - в [населено място]. Не се касае за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП – превишение на скоростта, сигнализирана с пътен знак, поради което допълнителни доказателства, касаещи пътни скици на района и справка от Столична община за наличие на ограничение на скоростта, въведено с пътен знак В26, са неотнормисими към състава на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Видно от приетите доказателства, нарушението е установено с автоматизирано техническо средство АТСС С. М21196, което към момента на заснемането е било съответно на одобрения тип. Съгласно Протокол от проверка № 08 - СГ - И./15.03.2022 г. на Български институт по метрология – Главна дирекция „Мерки и измервателни уреди“, отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ процесното автоматизирано средство АТСС С. М21196, е преминало последваща периодична проверка за техническата годност, при която е установено съответствие с одобрения вид.

Обосновано при тези данни СРС е приел, че техническото средство е технически годно и изготвените от него снимки са годно вещественно доказателствено средство. На приложената снимка ясно личи регистрационният номер на МПС, съответно отбелязан с маркери на електронната система, указващи, че измерената скорост е именно на МПС с рег. [рег.номер на МПС]. Снимката съдържа данни за измерената скорост (81 км/ч), локация (по [улица]до № 60, с посока на движение от [улица]към [улица]), дата и час на записа: 15.09.2022 г., 19: 58: 01 часа, вида на АТСС: С. М21196. Собствеността на лекия автомобил не се оспорва и се установява от приложена разпечатка от информационна система на СДВР. Собственикът не е подал декларация по чл. 188, ал. 1, изр. 2 ЗДвП относно това да е предоставил управлението на МПС на друго лице. Конкретното място на извършване на нарушението се установява безпротиворечиво от доказателствената съвкупност по делото, както правилно е приел районният съд. Видно от приложен Протокол рег. № 4332р-54986 от 16.09.2022 г. на СДВР същият удостоверява използването на АТСС С. М21196, на посочената дата, в [населено място], по [улица]до № 60, с посока на движение от [улица]към [улица]. В протокола е посочен режим на измерване: стационарен, при наличие в преписката на дигитална снимка на временно монтираното АТСС, както и данни, че липсва въведено с пътен знак ограничение на скоростта, а е важимо общото ограничение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП за населено място от 50 км/ч.

Неоснователно е позоваването от страна на касатора на Тълкувателно решение № 1 от 26.02.2014 г. по т. д. № 1/2013 г. на ОСК на ВАС, тъй като относимите към конкретното нарушение правни норми са приети след неговото постановяване. По силата на легалната дефиниция на пар. 6, т. 65 от ДР на ЗДвП АТСС биват:

- а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган;
- б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Съдържащата се в административнонаказателната преписка снимка на разположено АТСС на земята, както и съдържанието на протокол рег. № 4332р-54986 от 16.09.2022 г. на СДВР, са ясно указание, че процесното средство е мобилно по смисъла на пар. 6, т. 65, б. „б“ от ДР на ЗДвП, вр. чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г., като временно разположено на участък от пътя, установяващо нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В приложения протокол са отбелязани началото и края на работния процес: от 18: 30 часа до 21: 00 часа, в който диапазон е установено процесното нарушение (19: 58 часа). Визираното от касатора непосочване в ЕФ на вида на използваното АТСС като „мобилно“ или „стационарно“ не е сред задължителните реквизити на фиша съгласно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, поради което непосочването му не съставлява порок на формата. Релевантно е посочването на данни, индивидуализиращи АТСС, позволяващи да се извърши проверка на неговата техническа годност към датата на заснемане, които изисквания в настоящия случай са спазени. За използваното мобилно АТСС е съставен протокол, съобразно чл. 10, ал. 1 и чл. 11, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г., данните от който съвпадат с тези на приложената снимка, което е съществено за установяване на вмененото нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Противно на твърденията на касатора процесният ЕФ съдържа данни относно: установена скорост 78 км/ч след приспаднат толеранс от 3 %, превишение от 28 км/ч при разрешена скорост от 50 км/час.

Неоснователно е възражението на касатора за нарушение на чл. 60, ал. 2 от ЗАНН, тъй като визирият в разпоредбата срок за изпращане на преписката в съда е инструктивен и неспазването му не съставлява съществено процесуално нарушение, нито се отразява на законосъобразност на обжалвания ЕФ.

По изложените съображения, съдът счита, че не са налице твърдените в касационната жалба пороци на атакуваното решение и същото следва да се остави в сила като обосновано и постановено в съответствие със закона.

При този изход на спора, на основание чл. 63д, ал. 1 и ал. 4 ЗАНН, касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР разноски за касационната инстанция в размер на 80 лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ и чл. 37 от Закона за правната помощ.

Водим от горното, Административен съд - София град, X.-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1805 от 20.04.2023 г., постановено по АНД № 3200/2023 г., по описа на Софийски районен съд, НО, 111-ти състав.

ОСЪЖДА П. И. Ш., ЕГН: [ЕГН] да заплати на СДВР сумата от 80 лв., представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.